

Danuta Piotrowska, Wojciech Piotrowski

Gąsawa, woj. bydgoskie, st. 2

Informator Archeologiczny : badania 22, 50

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Eksploracją objęto 325 m². Zarejestrowano 25 obiektów. Materiały i obiekty można przyporządkować do następujących jednostek podziały chronologiczno-kulturowego:

1/ Materiały ludności kultury amfor kulistych - kilka fr. ceramiki, pojedyncze krzemienie oraz jeden domniemany obiekt (jama postępuwa?).

2/ Materiały ludności kultury pomorskiej (przypuszczalnie z okresu I aD) - kilka obiektów, w tym groby o konstrukcji skrzynkowej (2), groby popielnicowe o innych konstrukcjach kamiennych (2), bezpopielnicowy grób jamowy (1) oraz grób symboliczny (?) z konstrukcją kamienną (1). Groby skrzynkowe budowane były według klasycznych zasad stosowanych w kulturze pomorskiej. Wewnątrz jednej z popielnic znaleziono szczątki przepalonych ozdób ze szkła i brązu.

3/ Materiały z okresu wczesnego średniowiecza - pojedyncze fragmenty ceramiki, brak stałych pozostałości osadniczych.

Chronologii i funkcji pozostałych obiektów nie da się określić.

Materiały znajdują się czasowo w Instytucie Prahistorii UAM.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

Brzeźle, gm. Pleszew, woj. kaliskie, st. 29 - patrz epoka brązu.

Gąsawa,
woj. bydgoskie,
st. 2

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie Oddział w Biskupinie

Badania prowadziła mgr Danuta Plotowska i mgr Wojciech Plotowski (autor sprawozdania). Finansowało Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.

Badania cmentarzyska w dalszym ciągu miały charakter ratunkowy. Wykopy zostały założone na wolnym jeszcze terenie w obrębie działek budowlanych. Centrum cmentarzyska zachowało się, lecz nie można uchwycić jego zasięgu ze względu na zwartą zabudowę tego obszaru.

Eksploracją objęto powierzchnię 120 m². Odsłonięto 24 groby popielnicowe (od nr 92 do 115) oraz jeden obiekt o nierozpoznanym charakterze. Połowa obiektów grobowych to zespoły skromnie wyposażone i bardzo zniszczone, zawierające od kilku do 20 naczyń (grób nr 100). Wszystkie obiekty zalegały płytko, 1520 cm od powierzchni ziemi w warstwie humusu.

Z zabytków wydzielonych można wymienić: 4 spiralne pierścionki z cienkiego drutu brązowego (z popielnicy - grób 106), pierścionek również z brązowego drutu rozklepanego w wąską taśmę (z popielnicy z grobu 96), paciorki gliniane z grobu 92. Wystąpiły też zabytki z krzemienia narzutowego bałtyckiego (odhupki, rdzenie, odpadki przemysłowe), zarówno w grobach jak i w warstwie ziemi ornej.

W celu zapoznania się ze stratygrafią i charakterem warstw geologicznych założono wykop sondażowy o wymiarach 2,8 x 1,3 m. Od 60-70 cm od powierzchni ziemi występują warstwy utworów wodnolodowcowych, a od głębokości 135 cm wody gruntowe.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Państwowym Muzeum Archeologicznym Oddział w Biskupinie.

Badania nie będą kontynuowane.

Gorszewice,
gm. Kazimierz Wlkp.,
woj. poznańskie,
st. 1

Muzeum Archeologiczne w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Urszula Narożna-Szamtek z ZAW IIKM PAN w Poznaniu. Finansowało MA w Poznaniu. Drugi sezon badań. Badania sondażowe stanowisk kultury łużyckiej.

Wobec planowanych melioracji na gruntach sołectwa Gorszewice, kontynuowano zapoczątkowane w ubiegłym roku archeologiczne prace inwentaryzacyjne. Do badań tych wytypowano stanowiska z materiałem kultury łużyckiej mając na uwadze nie zlokalizowane dotychczas odkopane ponad 100 lat temu, znane cmentarzysko z wczesnej epoki żelaza. Ogółem założono 47 sondaży na 7 stanowiskach archeologicznych (1, 4, 9, 24, 25, 27, 32), przekopując łącznie 235 m² do głębokości 0,20 m - 1,8 m.

Najważniejszym osiągnięciem jest niewątpliwie lokalizacja cmentarzyska z okresu halsztackiego, którego wcześniej, mimo dwukrotnie prowadzonych badań wykopaliskowych i powierzchniowych, nie udało się odkryć. Stanowisko to o powierzchni 1,5 - 2 ha jest usytuowane na cyplu w pobliżu dawnego brzegu jeziora, obecnie przy torze kolejowym Kazimierz-Półko.